

“मीठे बच्चे— निरन्तर एक बाबाको यादमा रहने पुरुषार्थ गर, यही हो बेहदको सतोप्रधान पुरुषार्थ।”

प्रश्नः— तिमी बच्चाहरूले कुनचाहिँ संगत गर्नु छ, कुनचाहिँ गर्नु छैन?

उत्तरः— जसले ज्ञानको कुरा गर्छ, सेवाधारी छ उसको नै संगत गर। बाँकी जो परचिन्तन गर्छन्, फाल्तु कुरा गर्छन् उनीहरूको संगतबाट टाढै बस। नराम्रो नसुन, नराम्रो नहेर...।

प्रश्नः— लापर्बाही गर्नाले कुनचाहिँ नोक्सान हुन्छ?

उत्तरः— जसले लापर्बाही गर्छ, उसबाट हर समय गल्ती भइरहन्छ। उसले बाबाको नाम बदनाम गरिरहन्छ। उस सँग सबैलाई घृणा आउँछ। ऊ सत्ययुगमा जाँदैन। धेरै कडा सजायको भागी पनि बन्छ।

गीतः— माता ओ माता....

ओम् शान्ति। यो हो माताहरूको महिमा। तिमीहरू सबै माता हो। भारतमाता शक्ति अवतार— यसरी भनिन्छ किनकि अवतार एकको नै गायन गरिन्छ। उहाँले विश्वलाई पावन बनाउनको लागि अवतार लिनुहुन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ— परमपिता परमात्मा हामीलाई पतितबाट पावन बनाउन आउनु भएको छ। ब्रह्माको तनमा। यो जुन दिलवाला मन्दिर छ— यो पूरा यादगार हो। जति पनि भक्तिमार्गका यादगार छन्, यादगार हुन्छन् नै यस संगमका। सत्ययुग त्रेतामा यस्ता कुरा हुँदैनन्, फेरि रावण राज्यमा मनुष्यहरू दुःखी हुन्छन्। रावणले नै रजो तमो बनाउँछ। अहिले यस समयमा यो सृष्टि छ तमोप्रधान। जब सृष्टि सतोप्रधान थियो, तिमी बच्चाहरूले वहाँ राज्य गथ्यौ। तिम्रो बुद्धिमा यो स्वदर्शन चक्र छ। तिमी ब्राह्मणहरू नै स्वदर्शन चक्रधारी बन्छौ। ज्ञान दिनेवाला एक नै ज्ञानसागर हुनुहुन्छ, जसको निशानी यो दिलवाडा मन्दिर हो र फेरि अचलगढ र गुरुशिखर पनि छन्। तिमीलाई थाहा छ— शिखर चोटीलाई भनिन्छ। पहाडमा शिव बाबाको मन्दिर छ। जसको लागि भनिन्छ— ज्ञान अंजन... ज्ञान सागर हुनुभयो नि। यो बिलकुल सही यादगार हो। तिमी बसेका पनि यहाँ नै छौ— चोटीमा चढ्नको लागि। परमपिता परमात्माको गलाको रुद्रमाला बन्नको लागि। तिमीलाई यहाँ ज्ञान मिल्छ। फेरि जब तिमी अचल, स्थेरियम बन्छौ अनि तिमी गएर रुद्रमाला बन्छौ। जब तिमी सतोप्रधान बन्छौ अनि तिमी बाबाको साथमा निवास गर्छौ। यो मानौं डबल घर हो। प्रजापिता ब्रह्माको पनि हो र शिव बाबा पनि यहाँ आउनु भएको छ, तिमी बच्चाहरूको ज्ञान श्रृंगार गराउन। यो हो बेहदको घर। ती त हदका हुन्छन्, कन्या पराई घर गएर गहना आदि लगाउँछन्, त्यसमा सुख सम्झन्छन्। तिमीले अहिले सम्झन्छौ— हामी बेहदको बाबाको घर बसेका छौं। स्वर्ग जानको लागि अविनाशी ज्ञान रत्नको धारणा गरिरहेका छौं। २१ जन्मको लागि तिम्रो झोली भरिंदै छ। तर त्यति तीव्रवेगी छैनौ, सतोप्रधानलाई तीव्रवेगी भनिन्छ। कोही सतोगुणी र कोही अहिले सम्म पनि रजोगुणी छन्। ३ प्रकारका पुरुषार्थी छन्। उच्च पुरुषार्थीले सदैव बुद्धिमा एक बाबालाई नै राख्छन्। सर्वोच्च हुनुहुन्छ उहाँ बाबा। अहिले तिमीलाई थाहा छ— हामी बच्चाहरू बेहद सुखमा गइरहेका छौं, त्यसैले त्यसको लागि पुरुषार्थ पनि धेरै राम्रो गर्नु पर्छ— बेहदको। आत्माको भन्छ—

म कलियुगमा आएको छ। अहिले परमपिता परमात्मा मिलेको छ। भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमीले यहाँ पुरुषार्थ गरेर सत्ययुगमा जानु छ। जब यस्तो अवस्था हुन्छ, तब सत्ययुगमा आउँछौ। तमोप्रधानबाट फेरि सतोप्रधान बन्नु छ। सतोप्रधान पनि सबैलाई बनाउनु छ। तिमी पार्ट नै सत्ययुगमा छ, त्यसैले तिमी सतोप्रधान बन्छौ तर जानु त सबैलाई छ नि। सबैलाई नम्बरवार रुद्रमाला बन्नु छ। यो रुद्रमाला कति ठूलो छ। ८ रत्नको पनि माला छ, अनि १०८ को पनि छ।

तिमी यादगार कति एक्युरेट दिलवाला मन्दिर बनेको छ। तल तपस्यामा बसेका छन्, माथि राजाई देखाइएको छ। मन्दिरमा मुख्य जगदम्बाको पनि नाम छ। पार्ट त तिमी माताहरूको छ नि। बाबा आएर गुरु पद तिमी माताहरूलाई नै दिनुहुन्छ। यहाँ पनि धेरै संख्या माताहरूको छ। त्यसैले भारतमाता शक्ति अवतार भनेर गायन गरिन्छ। सेना पनि भनिन्छ किनकि आपसमा धेरै छौ नि। तिमीले देखेका पनि छौ— वृद्धि हुँदै जान्छ। संन्यासीले घरबार छोड्छन् पवित्र बन्नको लागि, रावण राज्य सुरु हुन्छ अनि पवित्रताको आवश्यकता हुन्छ। त्यतिबेला हाहाकार हुन्छ। भूकम्प आउँछ। यतिका महल आदि कहाँ गए! सबै विनाश हुन्छन् अथवा सागरमा जान्छन्। यो सृष्टिचक्र कसरी घुम्छ, यो बुझ्नु पर्ने कुरा छ। कलियुग देखि फेरि सत्ययुगमा जानु छ। स्वर्ग हो तिमी बेहदको घर, जसको लागि तिमीले पुरुषार्थ गर्छौ। पूरा ज्ञान होस्, पूरा पुरुषार्थ गरियोस् तब खुशीको पारा चढ्छ। अतीन्द्रिय सुख अन्तिमको लागि गायन गरिएको हो। अन्त्यमा तिमीलाई थाहा हुन्छ— कस-कसले कति पुरुषार्थ गरे! के पद पाउँछन्! पछि जान्छन्, तबसम्म पुरुषार्थ गरेर सत्ययुगसम्म पुगिसक्छन्। जो पुग्दैनन् उनीहरूले फेरि सजाय खान्छन्। अहिले त हिसाब-किताब चुक्ता गर्ने समय हो। सबैले हिसाब- किताब चुक्ता गरेर जानु छ। तिमीले चुक्ता गरिरहन्छौ ज्ञान र योगबलद्वारा। गायन पनि गरिएको छ, चढे तो चाखे वैकुण्ठ रस... किनकि विकारमा गिर्छन्। देह-अभिमानमा आए पछि नै विकारमा गिर्छन्, फेरि चढ्न सक्दैनन्। चढ्छन् फेरि गिर्छन्, समय त लाग्छ नि। यस्तो हुन सक्दैन, सीधै जाऊन्। थोरै अवस्था राम्रो हुन्छ फेरि देह-अभिमान आउँछ। महसुस हुन्छ कुनै ग्रहचारी छ। मनसामा तूफान धेरै आउँछन्। चढ्न त समय लाग्छ। बाबाले सधैं सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! पढाइ सधैं पढ। प्वाइन्टहरू दिन-प्रतिदिन धेरै मिलिरहन्छन्। बाबा र वर्सालाई याद गर। यो नाटक पूरा हुन्छ। हामीले फेरि वर्सा लिनु छ। सत्ययुगमा राजा रानी प्रजा सबै हुन्छन्। जस्तो कर्म अथवा पुरुषार्थ गर्छौ, त्यस्तै फल मिल्छ। लक्ष्मी-नारायण देखि नै राज्य सुरु हुन्छ। त्यो हुन्छ विकर्माजीत सम्बत, विकर्म माथि जीत प्राप्त गरेर तिमीले आफ्नो राज्य-भाग्य लिन्छौ। नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार पद पाउँछौ। हरेकले आफ्नो पुरुषार्थको नतिजा हेर्दै अघि बढ। मैले कति पुरुषार्थ गर्छु? तमोप्रधानबाट सतोप्रधानमा जानु छ। आत्माले भन्छ मैले पुरुषार्थ गरेर सूर्यवंशी राजाई पाउनु छ। मैले त पूरा पढेर बाबालाई पूरा याद गर्छु। तिमीलाई अहिले सारा ज्ञानको प्रकाश मिल्छ। भविष्यमा तिमी के बन्छौ! धेरै बच्चाहरूले लापर्बाही गर्ने कारणले बिर्सन्छन्। अवज्ञा पनि गरिरहन्छन्। बेहद बाबाको निन्दा गराउन निमित्त बन्छन्। क्रोधको कारणले पनि कति नोक्सान गरिदिन्छन्। सम्झन्छन्— यिनमा त क्रोधको भूत छ त्यसैले कामी र क्रोधी सँग धेरै टाढा रहनु पर्छ, यिनको संगत गर्नु

हुँदैन। संगत त्यसको गर्नु पर्छ, जसले ज्ञानको भाषा बोलिरहन्छन्। यस्तो नहोस् जो परचिन्तन गर्छन्, कसैको निन्दा गर्छन्— उनीहरूको संगत होस्। ज्ञानको सिवाय कुनै कुरा सुन्नु हुँदैन। यो पनि प्रख्यात छ। देखाउँछन् पनि निन्दाको कारण राम-सीतालाई वनवास मिल्यो। निन्दाले नोक्सान गरिदिन्छ। नराम्रो नसुन... उल्टो-सुल्टो कुरा गर्नेको संगतमा कहिल्यै फँस्नु हुँदैन। धेरै नोक्सान गरिदिन्छन्। बेहदको बाबा सँग बुद्धियोग तोडाइदिन्छन्। पूरा योग भएन भने फेल भएर चन्द्रवंशीमा जान्छन्। बाँकी यस्तो होइन— रामराज्यमा कुनै रावणले सीतालाई चोरेर लग्यो। होइन, यो सबै गिरावटको कुरा हो। द्वापरदेखि पुकाउँ आउँछन् किनकि गिर्छन्, त्यसैले त भगवान्लाई आउनु पर्छ। यदि सद्गति हुन्थ्यो भने भगवान्लाई आउनु पर्ने आवश्यक थिएन। सत्ययुग त्रेतामा सद्गति हुन्छ त्यसैले कसैले भगवान्लाई याद गर्दैनन्, कसैले पनि बोलाउँदैनन्। ड्रामाको रहस्यलाई, चढ्ती कला, उत्रिने कलालाई कसैले जान्दैनन्। बाबा सम्मुख बसेर सम्झाउनुहुन्छ। सारा दुनियाँलाई त पढ्नु छैन। पढ्छन् उनैले, जसले कल्प पहिले पढेका थिए। बाबाले सावधान गरिरहनुहुन्छ। यस पढाइद्वारा तिमी आत्मालाई थाहा भएको छ— हामी कति उच्च थियौं। अहिले गिरेका छौं। बाबा भन्नुहुन्छ— पतितबाट पावन बनेर फेरि सत्ययुगमा जानु छ। यादको बलद्वारा सदा स्वस्थ, ज्ञानको बलले सदा सम्पन्न बन्नु छ। पवित्रताको आदेश छ। पवित्र बन्नाले नै तिमीले अमरपद प्राप्त गर्छौं। तिमी विनाश हुँदैन। बाँकी सबै विनाश हुन्छन्, हिसाब-किताब चुक्ता गरेर जान्छन्।

शिवबाबा भन्नुहुन्छ— पवित्र बन्थ्यौ भने पवित्र दुनियाँको मालिक बन्छौ। नत्र फेरि सजाय खाएर जानु पर्छ। कति ठूलो आदेश छ। तिमीलाई थाहा छ— विनाश सामुन्ने खडा छ, त्यसैले हामी मजबुत हुनु छ। किसिम-किसिमका प्वाइन्टहरू बाबाले सुनाइरहनुहुन्छ, सुन्नु पर्छ। यदि सुनेनौ भने मालामा आउन सक्दैनौ। मालामा नम्बरवार आउनु छ। बाबाबाट पूरा वर्सा लिनु पर्छ। राम्रा विद्यार्थी राम्रो सँग पढाइमा लाग्छन्। बाबाले सेन्टरको रजिस्टर पनि मगाउनुहुन्छ। बाबाले सबैलाई सावधानी पनि गर्नुहुन्छ। पढ्नु अवश्य पर्छ, यसमा कुनै कारण दिन सकिँदैन। समय त बच्चाहरू सँग धेरै छ। ८ घण्टा सरकारको नोकरी गर, बाँकी समयमा मेहनत गर्नु छ। विचार गर्नु छ— सारा दिनमा म बाबाको सेवामा कति रहें? बाबाको यादमा कति समय रहें? कुनै-कुनै बच्चाको चार्ट आउँछ तर त्यो चार्ट सदैवको लागि रहोस्। यस्तो पनि होइन बाबा एक-एकको बसेर हेर्नुहुन्छ। यो फेरि सेन्टरका ब्राह्मणीहरूको काम हो। ब्राह्मणीहरूमा पनि नम्बरवार छन्। सत्ययुगमा कोही पुगेको छैन। त्यसको लागि समय अझै छ। कोही त श्रीमतमा नचलेका कारण अझ तल झर्छन्, फेरि उनीहरूलाई कसैले मान पनि दिँदैनन्। कसैले पनि उनलाई मन पराउँदैनन्।

तिमी बच्चाहरूले दुनियाँका कुरा बिलकुल गर्नु हुँदैन। कसैले परचिन्तन गर्छ भने सम्झ हाम्रो दुश्मन हो। यो हामीलाई गिराउने हो। फाल्नु कुरा गर्नु हुँदैन। आफूलाई हेर्नु छ— कहाँसम्म पुगेको छु? सद्गुरु एक बाबा हुनुहुन्छ। उहाँमा यो ज्ञान भरिएको छ। तिमीलाई त माथि गुरु शिखरमा (परमधाम) जानु छ। यी सबै ज्ञानका कुरा हुन्। पहाड आदिका कुनै कुरा होइनन्। सबै भन्दा पार जानु छ। यो कुरालाई कसैले जान्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी पहिला तमोप्रधान थियौ। अब तिमी सतोप्रधान बन्नु छ। धेरै छन्

जसलाई यो पनि निश्चय छैन, पूरा योग छैन। अरूलाई सम्झाउँछन्, उनीहरूको कल्याण हुन्छ। यस्तो होइन उसले कल्याण गर्छ। होइन, उसले त आफ्नो भाग्य अनुसार ज्ञानलाई बुझ्दछ। यस्ता धेरै छन् जो ब्राह्मणी भन्दा पनि तीक्ष्ण जान्छन्। कति बच्चाहरूमा अझैसम्म देह-अभिमान धेरै छ, अन्त्यमा देह पनि याद नरहोस्। संन्यासीहरूमा पनि कोही विरलै यस्ता हुन्छन्, जसले बसी-बसी शरीर छोडिदिन्छन्, सन्नाटा छाउँछ। फेरि पनि गृहस्थीहरूको पासमा गएर जन्म लिन्छन्। फेरि श्रेष्ठाचारी बन्नको लागि जंगलमा जान्छन्। मायाको राज्य हो नि। यो चक्र कसरी घुम्छ, त्यसलाई पनि बुझ्नु छ। धेरै बच्चीहरू छन्, जसले बाबालाई देखेका पनि छैनन् तैपनि याद गरिरहन्छन्, त्यसैले अवश्य उच्च पद पाउँछन्। सारा पुरुषार्थको खेल हो नि। कसैले त रातदिन धेरै मेहनत गर्छन्। तिमीलाई थाहा छ— यस पतित दुनियाँमा यही शरीरमा तिमी सतोप्रधान बन्नु छ। समय लाग्छ पावन बन्न। जबसम्म यो दुनियाँ छ, यो पढाइ तबसम्म पढ्नु छ। जहिलेसम्म जिउनु छ, तबसम्म ज्ञानामृत पिउनु छ, जसबाट कर्मातीत अवस्थामा पुग्न सकियोस्। यस देहबाट, दुनियाँबाट बिल्कुल ममत्व निक्कियोस्। राजा रानी बन्न मेहनत छ। जसले पढ्छ, ऊ दिलरूपी तख्तमा बस्छ। भित्र थाहा हुन्छ, कहाँ सम्म सहयोगी छु। बेहदका बाबाले अवस्था हेरेर प्यार गर्नुहुन्छ नि! बाबा भन्नुहुन्छ— आफ्नो कल्याण गर्न चाहन्छौ भने श्रीमतमा चल। यस्तो काम नगर, जसकारण अर्कालाई घृणा होस्। बक्संग हो नि। तिमीलाई यस युद्धमा कति समय लाग्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे ज्ञान गुल्जारी, ज्ञान योगका पुरुषार्थी बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आफ्नो झोली अविनाशी ज्ञान रत्नहरूले भरेर आफ्नो श्रृंगार गर्नु पर्छ। अतीन्द्रिय सुखको लागि बुद्धिलाई ज्ञानले भरिपूर्ण गर।
- २) निन्दा गर्ने बानीले धेरै नोक्सान गर्छ त्यसैले ज्ञानको सिवाय कुनै पनि कुरा सुन्ने सुनाउने गर्नु हुँदैन। उल्टो कुरा सुनाउनेहरूबाट धेरै टाढा रहनु छ।

वरदानः— हदबाट न्यारा रहेर परमात्म प्यारको अनुभव गर्ने रूहानियतको सुगन्धले सम्पन्न भव

जसरी गुलाबको फूल काँडाको बीचमा रहेर पनि न्यारा र सुगन्धित रहन्छ, काँडाको कारणले बिग्रिँदैन। त्यस्तै रूहे गुलाब जुन सर्व हदहरूबाट वा देहबाट न्यारा हुन्छ, कुनै पनि प्रभावमा आउँदैन, ऊ रूहानियतको सुगन्धबाट सम्पन्न रहन्छ। यस्ता सुगन्धित आत्माहरू बाबाको वा ब्राह्मण परिवारको प्रिय बन्छन्। परमात्म प्यार अखुट छ, अटल छ, यति छ जुन सबैलाई प्राप्त हुन सक्छ, तर त्यसलाई प्राप्त गर्ने विधि हो न्यारा बन्नु।

स्लोगनः— अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नको लागि व्यक्त भाव र भावनाहरूबाट मुक्त बन।